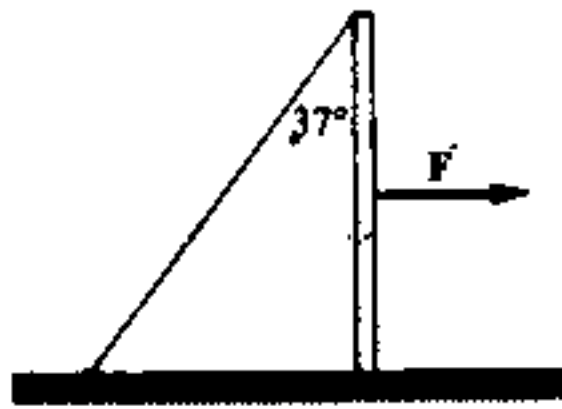
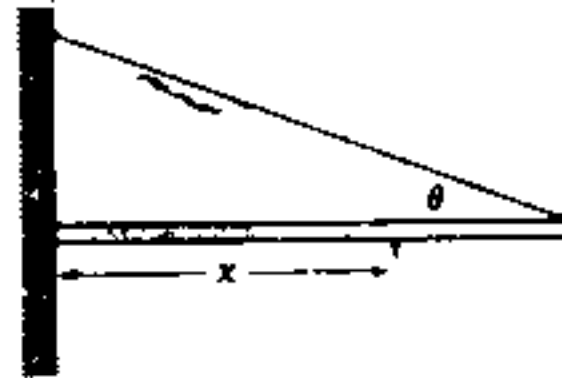

ستون اثر کند حداکثر مقدار آن چقدر باشد که میله نلغزد. (b) هر گاه نیرو در ارتفاع ۹/۱.

شکل ۲۵-۳

شکل ۲۴-۳

طول ستون بر آن اثر کند اندازه آن چقدر باشد تا میله نلغزد.

۱۵-۳ میله صافی بطول l و بوزن w بر سطح کروی صاف و بدون اصطکاکشی بشعاع

R مطابق شکل ۲۶-۳ بحال تعادل متکی است. درحالیکه $R < \frac{l}{4} < 2R$ و θ زاویه

شکل ۲۶-۳

میله با سطح افق (در حال تعادل) و P نیروی وارده از گوشه سطح بر میله باشد ثابت کنید که

$$\frac{\cos 2\theta}{\cos \theta} = \frac{l}{4R} \quad (b) \quad P = \frac{l}{4R} \times w \quad (a)$$

۱۶-۳ دربی با ارتفاع ۷ft و عرض ۳ft و

بوزن $60lb$ با دولولا که بفاصله ۶ft از یکدیگر

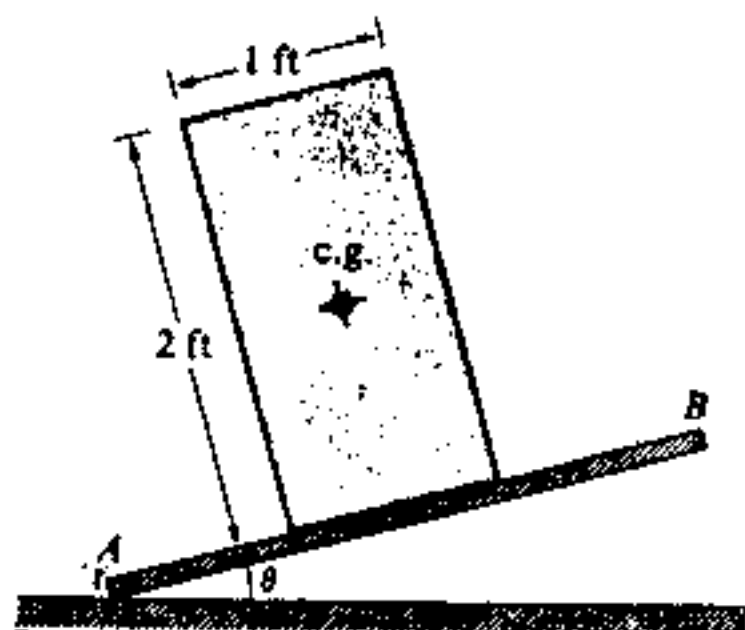
واقع اند و فاصله هر لولا از بالا و پائین درب ۶in میباشد بچهارچوب وصل است. مرکز ثقل در وسط درب قرار دارد و فرض براین است که هر لولا نیمی از وزن درب را تحمل میکند مؤلفه های افقی نیروهای وارده از هر لولا بر درب را بدست آورید.

۱۷-۳ دربی مطابق شکل ۲۷-۳ با دولولا بدیوار وصل و با طنابی که با افق زاویه

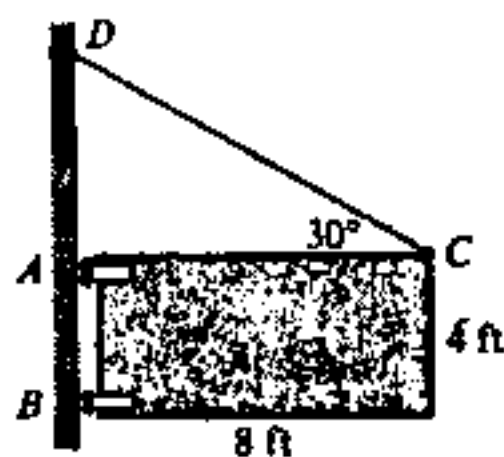
30° دارد مهار شده است ارتفاع درب ۴ft و عرض آن ۸ft و وزن آن $80lb$ است و مرکز ثقل در وسط درب واقع است. کشش را در CD آنقدر زیاد می کنیم تا مؤلفه افقی نیروی وارده از لولای A بر درب برابر صفر شود. (a) کشش مؤثر بر CD را در این حالت حساب کنید. (b) مؤلفه افقی نیروی مؤثر از لولای B بر درب را بدست آورید. (c) مجموعه نیروهای قائمی که از دولولا روی بالا بر درب وارد میشود چه اندازه است؟

۱۸-۳ جسم مکعب مستطیل شکلی با ارتفاع ۲ فوت و بعرض یک فوت بر روی سطح

شیب AB که θ زاویه شیب آن قابل تغییر است قرار دارد (شکل ۲۸-۳). (a) هر گاه $\theta = 15^\circ$ باشد امتداد نیروی عمود بر سطح را که از سطح بر جسم وارد میشود بدست آورید. (b) هر گاه انتهای B را بتدریج بالا برده زاویه θ را زیاد کنیم آیا جسم شروع بلفزیدن روی سطح میکند یا میافتد؟ ضریب اصطکاک سطح 0.40 است. زاویه θ را که باز آن جسم

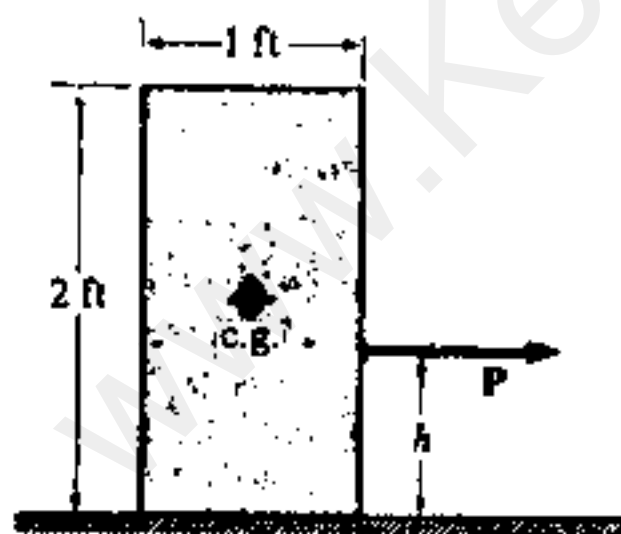
شکل ۲۸-۳

شکل ۲۷-۳

میافتد یا می لغزد بدست آورید . (c) جواب قسمت (b) را یکبار وقتی ضریب اصطکاک حالت سکون ۰/۶ و بار دیگر ۰/۵ باشد حساب کنید .

۱۹-۳ جسمی به شکل مکعب مستطیل را با نیروی افقی P بر روی سطح افقی بطرف راست میکشیم. [شکل ۲۹-۳] ضریب اصطکاک لغزشی ۰/۴ است. وزن جسم $50 lb$ و مرکز ثقل در وسط آن قرار گرفته است. (a) اندازه نیروی P را پیدا کنید (b) خط اثر نیروی قائم N وارده از سطح اتکاء بر جسم را وقتی $h = 6 in$ است بدست آورید. (c) h را طوری پیدا کنید که جسم شروع به افتادن کند .

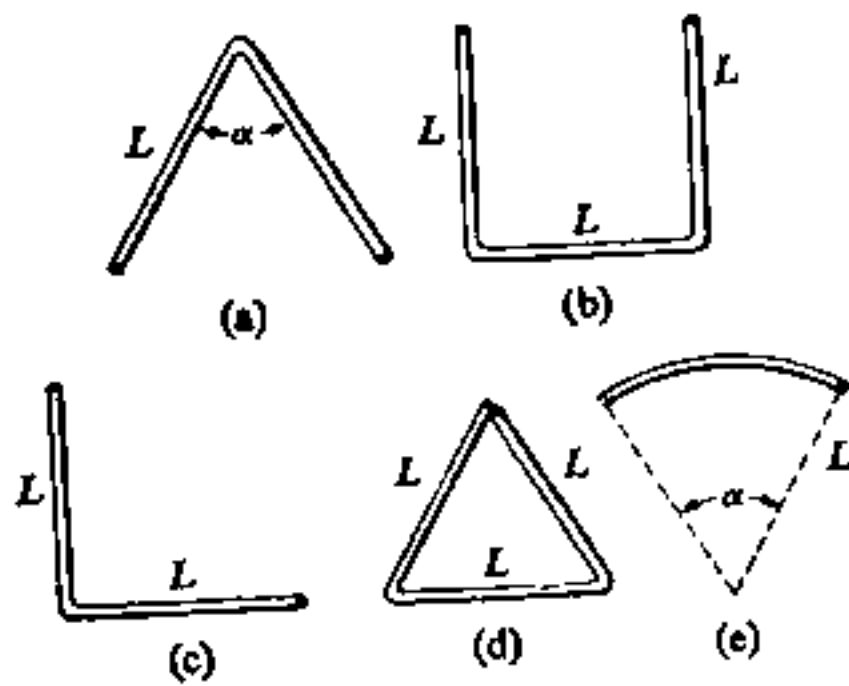

شکل ۲۹-۳

شکل ۳۰-۳

۲۰-۳ درب گاراژی مطابق شکل ۳۰-۳ دارای دو چرخ است که نمیتوانند بچرخند بلکه فقط بر تکیه گاه خود می لغزند . ضریب اصطکاک لغزشی ۰/۵ فاصله دو چرخ از یکدیگر $4 ft$ است و هر یک از کناره سمت خود یک فوت فاصله دارند . وزن درب $160 lb$ و مرکز ثقل آن در وسط قرار دارد . با نیروی P درب را با سرعت ثابت بطرف چپ میرانیم. (a) هر گاه طول h برابر $3 ft$ باشد مؤلفه قائم نیروهای وارده از تکیه گاه بر چرخها را بدست آورید. (b) اندازه h را طوری تعیین کنید که یکی از چرخها در حال بلند شدن از روی تکیه گاه باشد .

شکل ۳۱-۳

۳-۳۱ اشکال فوق همگی از سیم متحدالشکل ساخته شده اند مرکز ثقل هر یک از آنها را پیدا کنید.

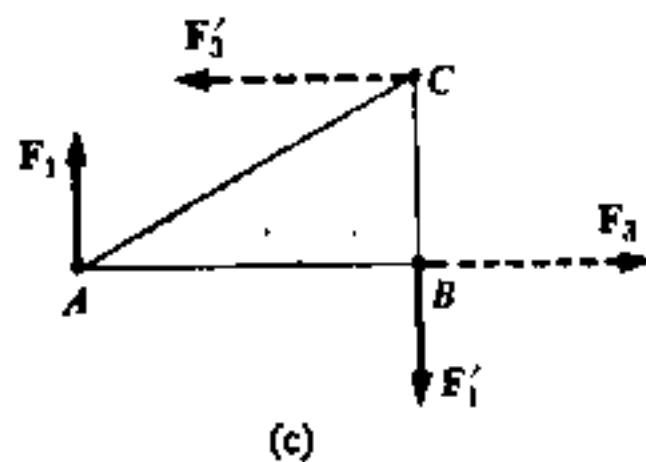
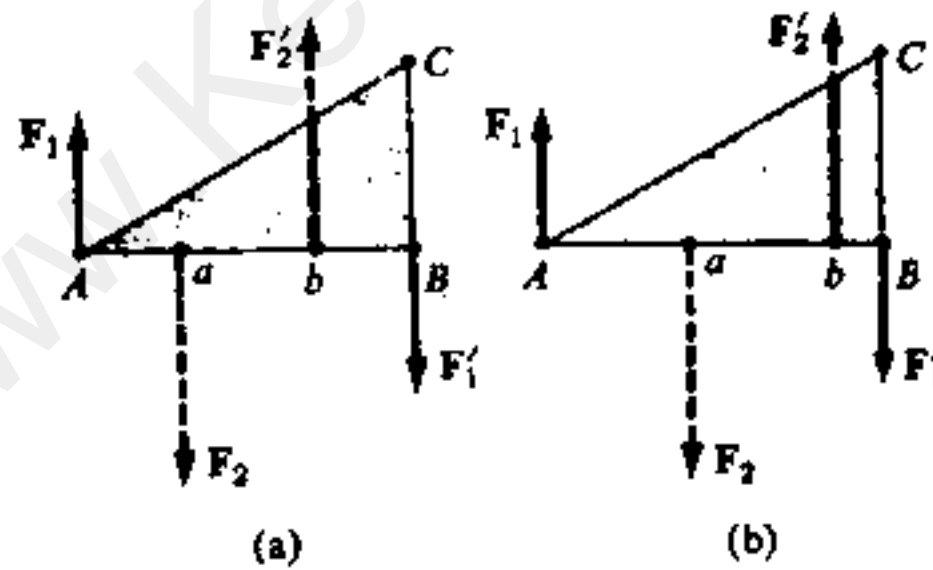
۳-۳۲ در شکل ۳-۳۲ ورقه‌ای بشکل مثلث قائم‌الزاویه نشان داده شده است که در آن

$$CB = ۱۵\text{cm} \text{ و } BA = ۲۰\text{cm}$$

است. زوج نیروی افقی F_1 و F_2

که هر یک برابر ۱۵۰ واحد هستند

بر جسم اثر می‌کند. (a) در قسمت (a) شکل جسم تحت اثر زوج‌های F_1 و F_2 بحال تعادل درآمده است هر گاه ab برابر ۱۰cm باشد اندازه هر یک از دو نیروی F_1 و F_2 را بدست آورید. (b) نشان دهید که هر گاه F_1 و F_2 بطرف راست جابجا شوند ولی فاصله آنها از یکدیگر تغییر نکند باز هم جسم بحال تعادل است (یعنی شرط اول و دوم تعادل در آن صادق می‌باشد). (c) آیا تعادل را می‌توان با وارد آوردن زوج F_1 و F_2 [قسمت (c) شکل] ایجاد نمود، اگر ممکن است اندازه هر یک از F_1 و F_2 را بدست آورید. (d) بار هم‌شکل نشان دهید که هر گاه دو نیروی کوپل دوم بر A و C و عمود بر ضلع AC بر جسم اثر کنند باز هم جسم بحال تعادل درمی‌آید و در این حال اندازه هر یک از این نیروها را حساب کنید.

شکل ۳۲-۳

۳-۳۳ مرکز ثقل مشترک زمین و ماه را پیدا کنید.

فصل چهارم

حرکت مستقیم الخط - نسبت خاص

۱-۴ ، حرکت

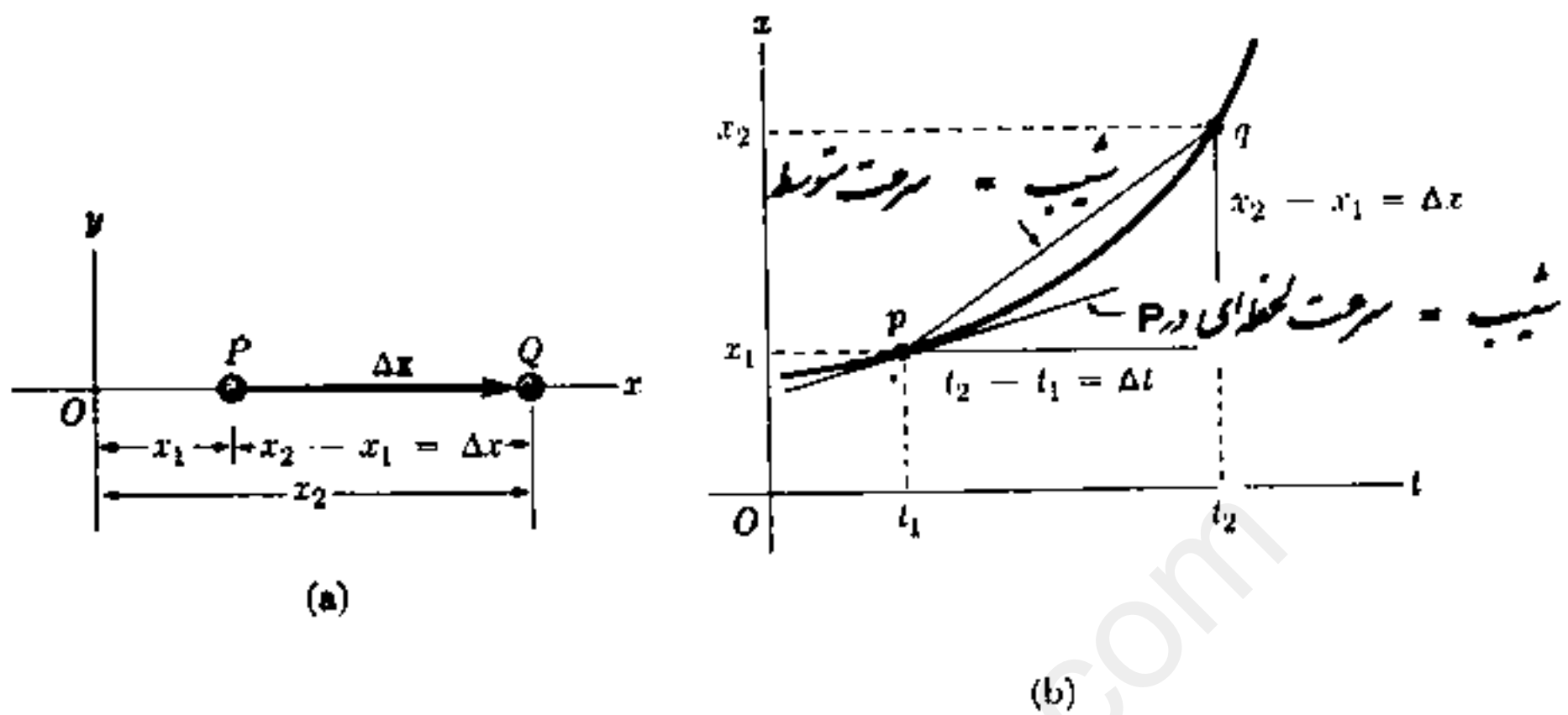
در ابتدای فصل اول گفتیم که مکانیک درباره رابطه بین نیرو ، ماده و حرکت بحث میکند. در فصول قبل درباره نیروها بحث کافی بعمل آمد. اکنون باید به بحث درباره حرکت و روش های ریاضی معمول در این مبحث پردازیم. این مقوله را سینماتیک **kinematics** مینامند. حرکت یک جسم را میتوان تغییر پیوسته وضع آن جسم دانست. در اغلب اوقات نقاط مختلف یک جسم متحرك مسیرهای مختلفی دارند. برای فهم حرکت کلی جسم باید حرکت هر یک از نقاط آن معلوم باشد پس لازم است در ابتدا حرکت نقطه مادی را مورد بحث قرار دهیم.

وضع یک نقطه مادی در فضا بکمک مختصات سه گانه آن تعیین میشود. وقتی وضع جسم تغییر کند اندازه مختصات آن نیز تغییر خواهد کرد. میتوانید فرض کنید که نقطه مادی متحرك در هر لحظه بر هر یک از سه محور تصویری دارد وقتی جسم حرکت دلخواهی (بامسیر نامشخص) در فضا داشته باشد تصویر آن بر هر یک از سه محور حرکت مستقیم الخطی خواهد داشت. پس لازم است قبل از هر چیز حرکت مستقیم الخط نقطه مادی را مورد بحث قرار دهیم.

۲-۴ ، سرعت متوسط

فرض کنید یک نقطه مادی مطابق شکل ۱-۴ (a) بر روی خط مستقیمی در حرکت است. در منحنی شکل ۱-۴ (b) مختصات x جسم را تابعی از زمان گرفته منحنی تغییرات آنرا نسبت بزمان رسم کرده اند. در زمان t_1 جسم در نقطه P [شکل ۱-۴ (a)] است که فاصله آنرا از مبده x_1 مینامیم. در زمان t_2 جسم به نقطه Q رسیده که فاصله اش از مبده

x_2 است. نقاط p و q روی منحنی شکل ۱-۴ (b) نظیر P و Q در شکل ۱-۴ (a) میباشند.

شکل ۱-۴ (a)، نقطه مادی به در امتداد محور x ها حرکت می کند. (b) منحنی تغییرات وضع یک جسم بر حسب زمان. سرعت متوسط در فاصله t_1 و t_2 برابر شیب وتر pq است. سرعت لحظه‌ای در p تاوانت زاویه مماس بر منحنی در p است.

تغییر مکان جسم را وقتی از P به Q می‌رود با بردار Δx نشان می‌دهند. (که همان بردار PQ است) داریم: $x_2 - x_1 = \Delta x$. بنابراین تعریف سرعت متوسط نقطه مادی برابر نسبت بردار تغییر مکان به زمان این تغییر مکان یعنی $\Delta t = t_2 - t_1$ ماسرعت متوسط را با \bar{v} نشان می‌دهیم (- بالای حرف علامت مقدار متوسط است) در این صورت خواهیم داشت:

$$\bar{v} = \frac{\Delta x}{\Delta t}$$

سرعت متوسط بردار است، زیرا از تقسیم یک بردار بزرگ عدد بدست آمده است. امتداد و جهت سرعت همان امتداد و جهت تغییر مکان است، اندازه سرعت متوسط از رابطه زیر بدست می‌آید:

$$\bar{v} = \frac{x_2 - x_1}{t_2 - t_1} = \frac{\Delta x}{\Delta t} \quad (1-4)$$

در شکل ۱-۴ (b) سرعت متوسط با شیب وتر pq مشخص میشود (چه در این شکل منحنی تغییرات x نسبت به t رسم شده است) زیرا شیب در منحنی نسبت نمو تابع $x_2 - x_1$ به نمو متغیر $t_2 - t_1$ میباشد. میتوان فرمول ۱-۴ را بصورت زیر نوشت:

$$x_2 - x_1 = \bar{v}(t_2 - t_1) \quad (2-4)$$

از آنجا که انتخاب مبدا زمان اختیاری است میتوانیم t_1 را مساوی صفر و t_0 را مقدار دلخواه t فرض کنیم در چنین صورتی داریم :

$$x - x_0 = \bar{v}t \quad (3-3)$$

هرگاه متحرك در مبدا زمان ، در مبدا مکان باشد باز $t = 0$ داریم $x_0 = 0$ و فرمول ۳-۳ چنین فرض میشود :

$$x = \bar{v}t \quad (3-4)$$

۳-۴ ، سرعت لحظه‌ای

سرعت متحرك را در لحظه‌ای خاص یا در نقطه‌ای معین از مسیر آن سرعت لحظه‌ای جسم مینامند باید در تعریف سرعت لحظه‌ای دقت خاص مبذول شود . فرض کنیم بخواهیم سرعت لحظه‌ای متحركی را که در شکل ۱-۴ نشان داده شده است در نقطه P بدست آوریم سرعت متوسط در فاصله P و Q با اندازه های Δx و Δt مربوط است. فرض کنیم نقطه Q بتدریج نزدیکتر و نزدیکتر به P انتخاب و در هر نوبت سرعت متوسط در فاصله PQ حساب شود. سرعت لحظه‌ای را میتوان حد سرعت متوسط وقتی Q بسیار نزدیک به P انتخاب شود دانست. با وجود اینکه تغییر مکان Δx و زمان Δt هر دو بینهایت کوچک اند لازم نیست سرعت لحظه‌ای بینهایت کوچک باشد .

بنابر قرارداد Leibnitz ریاضی دان شهیر آلمانی وقتی Δx و Δt بسمت صفر میل کنند عبارت $\frac{dx}{dt}$ را بصورت نوشته کسر را مشتق x نسبت به t مینامند. پس اگر v سرعت لحظه‌ای باشد اندازه آن v از رابطه زیر بدست میآید :

$$v = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\Delta x}{\Delta t} = \frac{dx}{dt} \quad (5-4)$$

یعنی سرعت مشتق مسافت نسبت بزمان است . سرعت لحظه‌ای نیز بردار است و امتداد آن ، امتداد حد Δx است زیرا Δt کمیت سکلر است و چون همیشه مثبت است نتیجه میگیریم که جهت v و Δx یکی است. بنابراین وقتی جسمی در امتداد محور افقی بطرف راست حرکت کند سرعت آن مثبت است. وقتی نقطه Q در شکل ۱-۴ (a) به P بینهایت نزدیک انتخاب شود نقطه q از منحنی

۴-۱) (b) به نقطه p از همین منحنی (که منحنی تغییرات x بر حسب t است) بینهایت نزدیک میشود. شیب وتر pq (که بنا بر آنچه قبلاً دیدیم سرعت متوسط است) برابر تانژانت زاویه مماس بر منحنی در نقطه p میشود. نتیجه میگیریم که سرعت لحظه‌ای در هر نقطه واقع بر منحنی تغییرات مسافت بر حسب زمان، برابر شیب مماس بر منحنی در این نقطه است هر گاه مماس بر منحنی بطرف راست ورو بی‌ایا امتداد داشته باشد شیب مثبت و سرعت مثبت و جهت حرکت جسم بطرف راست است. هر گاه مماس رو بی‌این و بطرف راست ممتد باشد سرعت منفی است. هر گاه مماس افقی باشد سرعت صفر است.

هر گاه واحد طول متر و واحد زمان ثانیه باشد واحد سرعت متر بر ثانیه است. (m/sec) در دستگاه آحاد صنعتی واحد سرعت ft/sec است. واحد های دیگری از قبیل cm/sec میل بر ساعت mile/hr و knot (یک میل دریائی بر ساعت که برابر است با ۶۰۸۰ ft/hr) نیز معمول است.

بنا بر قرارداد تندی را قدر مطلق سرعت فرض میکنیم. پس اگر اتومبیلی با سرعت ۵۰ mi/hr رو بشمال و دیگری با سرعت ۵۰ mi/hr رو بجنوب حرکت کند تندی هر دو یکی است ولی سرعت آنها قرینه یکدیگر است. تندی متوسط عبارت از خارج قسمت راه طی شده بر زمان است. اگر اتومبیلی ۹۰ mile راه را در مدت سه ساعت طی کند و دوباره بجای اول برگردد تندی آن ۳۰ mile/hr است و حال آنکه سرعت متوسط آن برابر صفر است.

مثال - فرض کنیم حرکت جسمی که در شکل ۴-۱ نشان داده شده است با معادله

زیر مشخص شود :

$$x = a + bt^2$$

که در آن $a = 20 \text{ cm}$ و $b = 4 \text{ cm/sec}^2$ است. اگر $t_1 = 2 \text{ sec}$ و $t_2 = 3 \text{ sec}$ باشد در این صورت $t_2 - t_1 = \Delta t = 1 \text{ sec}$ وضع جسم در زمان t_1 چنین مشخص میشود :

$$x_1 = 20 \text{ cm} + 4 \frac{\text{cm}}{\text{sec}^2} (2 \text{ sec})^2 = 36 \text{ cm}$$

در زمان t_2 وضع جسم چنین است :

$$x_2 = 20 \text{ cm} + 4 \frac{\text{cm}}{\text{sec}^2} (3 \text{ sec})^2 = 56 \text{ cm}$$

و تغییر مکان در این فاصله زمانی برابر خواهد بود با :

$$x_2 - x_1 = \Delta x = 56 \text{ cm} - 36 \text{ cm} = 20 \text{ cm}$$

وسرعت متوسط در این فاصله زمانی برابر است با :

$$\bar{v} = \frac{\Delta x}{\Delta t} = \frac{20 \text{ cm}}{1 \text{ sec}} = 20 \text{ cm/sec}$$

و این برابر شیب وتر $p q$ در شکل ۱-۴ (b) است .
هر گاه فاصله زمانی از 1 sec به $2/1 \text{ sec}$ تقلیل داده شود یعنی t_1 و t_2 بنرتیب
۲ و ۱ ثانیه انتخاب شوند خواهیم داشت :

$$x_2 = 20 \text{ cm} + 4 \text{ cm/sec}^2 (2/1 \text{ sec}^2) = 27/64 \text{ cm}$$

$$x_2 - x_1 = \Delta x = 1/64 \text{ cm}$$

$$\bar{v} = \frac{\Delta x}{\Delta t} = \frac{1/64 \text{ cm}}{2/1 \text{ sec}} = 16/4 \text{ cm/sec}$$

هر گاه فاصله زمانی را به $0/1 \text{ sec}$ تقلیل دهیم یعنی t_2 را برابر $2/01$ ثانیه
انتخاب کنیم داریم :

$$x_2 = 26/1604 \text{ cm} \quad \Delta x = 0/1604 \text{ cm}$$

$$\bar{v} = \frac{\Delta x}{\Delta t} = \frac{0/1604 \text{ cm}}{0/1 \text{ sec}} = 16/04 \text{ cm/sec}$$

وقتی فاصله زمانی کوچکتر و کوچکتر شده بسمت صفر میل کند سرعت به 16 cm/sec
نزدیک میشود . کافی است سرعت لحظه‌ای را در لحظه $t = 2 \text{ sec}$ حساب کنیم :

$$v = \frac{dx}{dt} = \frac{d}{dt} (a + bt^2) = 2bt$$

و وقتی $t = 2 \text{ sec}$ باشد :

$$v = 2 \times 4 \text{ cm/sec}^2 \times 2 \text{ sec} = 16 \text{ cm/sec}$$

که برابر است با شیب مماس بر منحنی ۱-۴ (h) در نقطه p .

از نظر ریاضی برای t در فرمول $x = a + bt^2$ حدی وجود ندارد ولی از نظر فیزیکی
این فرمول فقط در حدود معینی از t صحیح است . مثلاً توپی را به هوا پرتاب میکنیم پس از
ده ثانیه بزمین برمیگردد . هر گاه امتداد پرتاب قائم و مبداء زمان لحظه پرتاب فرض
شود فرمول فوق در فاصله $t = 0$ تا $t = 10 \text{ sec}$ برای حرکت توپ صادق است .

۴-۴ ، شتاب متوسط و لحظه‌ای

جز در موارد خاص سرعت متحرك در حين حرکت تغییر میکند. حرکت جسم را در این حالت شتابدار یا متغیر گویند .

در شکل ۴-۲ (a) جسمی نشان داده شده است که در امتداد محور x ها در حرکت است v_1 بردار سرعت در نقطه P و v_2 بردار سرعت در نقطه Q است. در شکل ۴-۲ (b) یک منحنی رسم شده است که تغییرات سرعت لحظه‌ای را نسبت بزمان نشان میدهد. طولهای نقاط p و q برای این منحنی برابر اندازه سرعت جسم در نقاط P و Q در قسمت (a) شکل میباشد . بنا بر تعریف شتاب متوسط جسم در فاصله P و Q برابر است با نسبت تغییرات سرعت بزمان یعنی :

$$\bar{a} = \frac{v_2 - v_1}{t_2 - t_1} = \frac{\Delta v}{\Delta t} \quad (4-4)$$

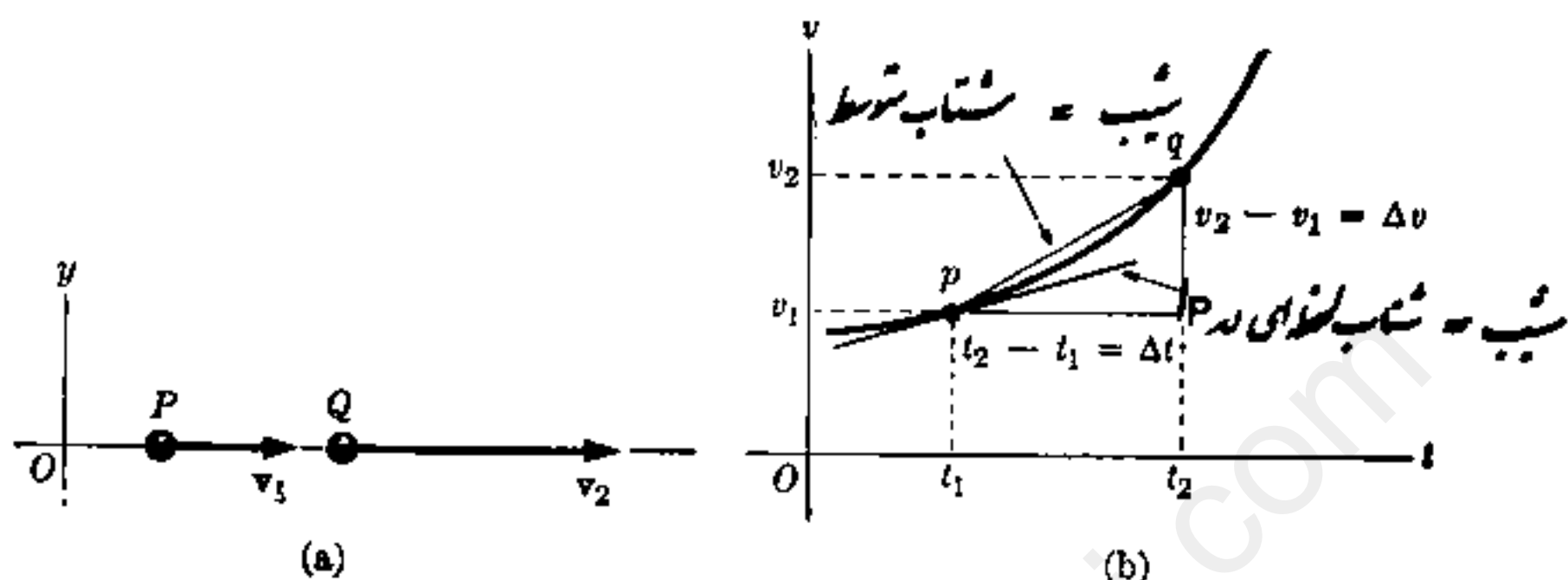
سرعت در زمانهای t_1 و t_2 بترتیب v_1 و v_2 است. چون v_2 و v_1 برداراند $v_2 - v_1$ نیز تفاضل برداری خواهد بود و باید باروش‌هایی که در قسمت ۱-۱۰ بیان شد بدست آید. در حرکت مستقیم‌الخط امتداد هر دو بردار برهم منطبق است لذا تفاضل برداری دو سرعت برابر تفاضل اندازه های آنان میباشد. در فصل ششم بحالتی برخورد خواهیم کرد که امتداد های v_2 و v_1 برهم منطبق نیستند .

در شکل ۴-۲ (b) اندازه شتاب متوسط برابر است با شیب وتر pq . شتاب لحظه‌ای یک جسم، یعنی شتاب جسم در نقطه معینی از مسیر یا در لحظه معین و نظیر سرعت لحظه‌ای تعریف میشود. فرض کنیم نقطه Q بتدریج نزدیکتر به P انتخاب شده تغییر سرعت در فاصله زمانی کوتاه‌تر محاسبه شود شتاب لحظه‌ای برابر است با حد شتاب متوسط وقتی نقطه Q بینهایت نزدیک به P انتخاب شود . یعنی :

$$a = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\Delta v}{\Delta t} = \frac{dv}{dt} \quad (4-5)$$

یعنی شتاب، مشتق سرعت نسبت بزمان است. شتاب را بطریقی که در بالا تعریف کردیم برای هر نوع حرکت با هر مسیر دلخواه خواه مستقیم‌الخط و خواه منحنی‌الخط میتوان بکار برد . وقتی نقطه مادی بر مسیر منحنی حرکت میکند جهت سرعت متحرك نیز تغییر خواهد کرد و این تغییر جهت نیز شتاب بوجود

می‌آورد و در فصل ششم در این باره صحبت خواهیم کرد .
 شتاب لحظه‌ای در فیزیک دارای اهمیت خاصی است و لسی شتاب متوسط نقش چندانی
 مهمی ندارد . از این جهت هرگاه در فیزیک از « شتاب » صحبت شد منظور شتاب لحظه‌ایست
 نه شتاب متوسط .

شکل ۲-۴، (a) جسمی که در امتداد محور x حرکت میکند، (b) منحنی تغییرات
 سرعت نسبت به زمان، شتاب متوسط در فاصله زمانی t_1 و t_2 برابر شیب وتر pq است.
 شتاب لحظه‌ای در p برابر تانژانت زاویه مماس بر منحنی در این نقطه است .

وقتی نقطه Q در شکل ۲-۴ (a) به نقطه P نزدیک شود در شکل ۲-۴ (b) نیز به p
 نزدیک شده و وتر pq بر منحنی مماس خواهد شد . یعنی شتاب لحظه‌ای در یک نقطه
 معین از منحنی شکل ۲-۴ (b) برابر تانژانت زاویه مماس بر منحنی در این نقطه است .

چون $v = \frac{dx}{dt}$ نتیجه میشود :

$$a = \frac{dv}{dt} = \frac{d}{dt} \left(\frac{dx}{dt} \right) = \frac{d^2x}{dt^2}$$

یعنی شتاب مشتق دوم مسافت نسبت به زمان است .

هرگاه واحد سرعت متر بر ثانیه و واحد زمان ثانیه باشد واحد شتاب $m/sec/sec$
 است که بصورت m/sec^2 نوشته میشود (و متر بر مجذور ثانیه خوانده میشود) سایر واحدهای
 شتاب عبارتند از ft/sec^2 و cm/sec^2 .

وقتی قدر مطلق سرعت متحرک کم میشود (یعنی حرکت کند میشود) شتاب جسم منفی
 است و آنرا شتاب کند شونده مینامند .

مثال - فرض کنید سرعت جسمی که در شکل ۴-۲ (a) نشان داده شده است با معادله زیر مشخص می‌شود :

$$v = m + nt^2$$

که در آن $m = 10 \text{ cm/sec}$ و $n = 2 \text{ m/sec}^2$ است. $t_1 = 2 \text{ sec}$ و $t_2 = 5 \text{ sec}$ فرض می‌شود. در زمان t_1 داریم:

$$v_1 = 10 \frac{\text{cm}}{\text{sec}} + 2 \frac{\text{cm}}{\text{sec}^2} \times (2 \text{ sec})^2 = 18 \frac{\text{cm}}{\text{sec}}$$

و سرعت در زمان t_2 برابر است با :

$$v_2 = 10 \frac{\text{cm}}{\text{sec}} + 2 \frac{\text{cm}}{\text{sec}^2} (5 \text{ sec})^2 = 60 \frac{\text{cm}}{\text{sec}}$$

شتاب متوسط در این فاصله زمانی عبارت است از :

$$\bar{a} = \frac{v_2 - v_1}{t_2 - t_1} = \frac{\Delta v}{\Delta t} = \frac{42 \text{ cm/sec}}{3 \text{ sec}} = 14 \text{ cm/sec}^2$$

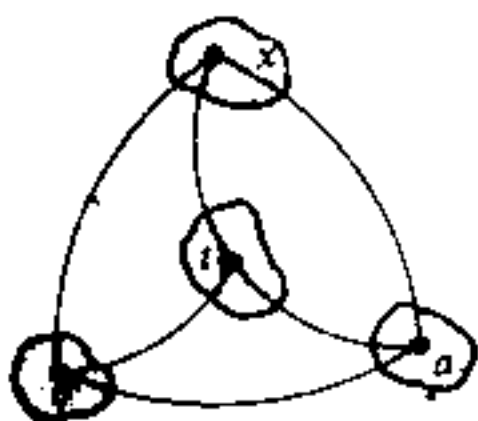
این مقدار با شیب وتر pq در شکل ۴-۲ (b) برابر است. شتاب لحظه‌ای در زمان t برابر است با :

$$a = \frac{dv}{dt} = \frac{d}{dt} (m + nt^2) = 2nt$$

و وقتی $t_1 = 2 \text{ sec}$ باشد خواهیم داشت :

$$a = 2 \times 2 \frac{\text{cm}}{\text{sec}^2} \times 2 \text{ sec} = 8 \frac{\text{cm}}{\text{sec}^2}$$

این مقدار با قوس مماس بر منحنی در نقطه p برابر است.

شکل ۴-۳ هر يك از مقادير x و v و a توابعی از یکدیگرند

در بحث قبلی گفتیم که مختصات x ، سرعت v و شتاب a توابعی از زمان هستند. همانطور که در شکل ۴-۳ بطور شماتیک نشان داده شده است با زاویه هر مقدار t در فاصله معین و محدود، مقادیر نظیری از x و v و a وجود دارد. یعنی میتوانیم بجای اینکه سرعت و شتاب را تابعی از زمان فرض کنیم آنها را تابعی از x فرض نماییم (و در بعضی از حالات خاص! شکل این توابع متفاوت است). بنابراین هر يك از مقادیر چهارگانه نسبت به سه تای

دیگر دارای مشتق هستند. فقط مشتقات $\frac{dx}{dt}$ (سرعت) و $\frac{dx}{dt}$ (شتاب) دارای نام مخصوص هستند. میتوان رابطه زیر را که دارای اهمیت خاص است نوشت:

$$a = \frac{dv}{dt} = \frac{dv}{dx} \cdot \frac{dx}{dt}$$

چون $v = \frac{dx}{dt}$ است پس داریم:

$$\boxed{a = v \frac{dv}{dx}} \quad (۸-۲)$$

که شتاب را بر حسب سرعت v و گرادیان سرعت $\frac{dv}{dx}$ بیان میکند.

مثال - فرض کنیم سرعت جسمی که در امتداد محور x ها حرکت میکند از رابطه $v = k \ln x$ که در آن k مقدار ثابت، بدست آید، داریم:

$$\frac{dv}{dx} = \frac{k}{x}$$

و شتاب بصورت زیر که تابعی که از x است درمیآید:

$$a = v \frac{dv}{dx} = k^2 \frac{\ln x}{x}$$

۵-۴، محاسبه سرعت و مسافت از طریق انتگراسیون

وقتی x بر حسب t معلوم باشد میتوان با مشتق گرفتن از آن سرعت ($v = \frac{dx}{dt}$)

و با محاسبه مشتق دوم شتاب را بدست آورد ($a = \frac{dv}{dt}$) اکنون فرض کنیم شتاب معلوم باشد و نخواهیم x و v را پیدا کنیم. اینکار از طریق محاسبه بکمک انتگرال ممکن است. باید ابتدا درباره انتگرال نامحدود و سپس درباره انتگرال محدود بحث کنیم. بنابر روش

Leibnitz

$$\frac{dv}{dt} = a(t)$$

$$dv = a(t)dt$$

$$v = \int a(t) dt + C_1 \quad (9-4)$$

C_1 مقداری ثابت و دلخواه است.

وقتی انتگرال فوق حساب شد سرعت v بصورت تابعی از زمان بدست میآید، v خود مشتق مسافت نسبت به زمان است پس میتوان نوشت:

$$\frac{dx}{dt} = v(t)$$

$$dx = v(t) dt$$

$$x = \int v(t) dt + C_2 \quad (10-4)$$

که در آن C_2 مقداریست ثابت. از محاسبه این انتگرال x بصورت تابعی از زمان $x = x(t)$ بدست میآید.

هر گاه شتاب بصورت تابعی از x بیان شده باشد میتوان از فرمول ۸-۴ استفاده کرده نوشت:

$$v \frac{dv}{dx} = a(x)$$

$$\int v dv = \int a(x) dx$$

$$\frac{v^2}{2} = \int a(x) dx + C_3 \quad (11-4)$$

وقتی شتاب بصورت تابعی از سرعت بیان شده باشد یکی از دو طریق زیر عمل میکنیم:

$$\frac{dv}{dt} = a(v) \quad (1)$$

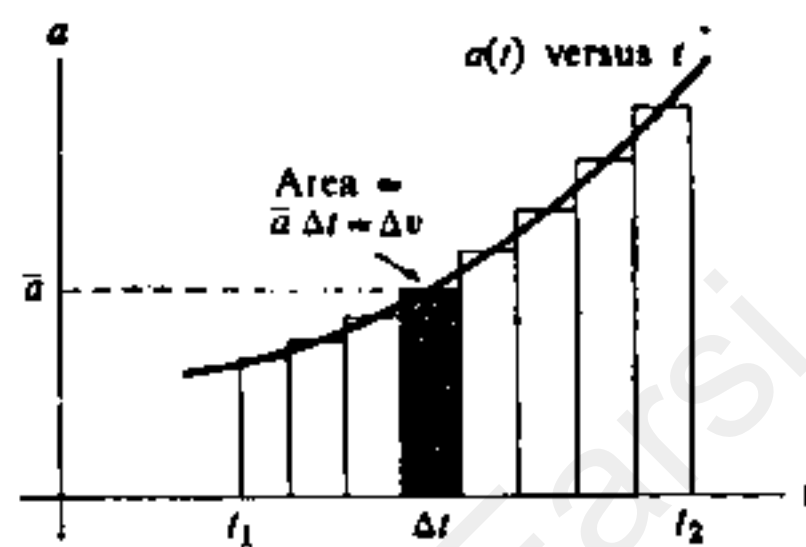
۱- در ریاضیات معمولاً تابع را بصورت $a = f(t)$ مینویسند نه $a = a(t)$ اما چون در اینجا چند تابع وجود دارد که همگی تابع یک متغیر هستند پس اگر بنویسیم $a = f(t)$ و $v = f(t)$ و $x = f(t)$ برای ما مشخص نمیشود که این توابع باهم فرقی دارند یا نه. همچنین داریم: $a = f(t)$ و $a = f(x)$ باهم معلوم نیست که این دو باهم فرقی دارند یا نه. بعضی اوقات بجای $\int a(t) dt$ برای اختصار مینویسیم $\int a dt$ در حالی که اگر تابع را بصورت $a = f(t)$ بنویسیم نمیتوان چنین اختصاری بعمل آورد. باید دانست که بجای $a(t)$ یا a و نیز $v(t)$ و $x(t)$ یا v و x باید توابعی بر حسب t قرار گیرند که معادل a و v و x باشند.

$$\int \frac{dv}{a(v)} = t + C_4 \quad (۱۲-۴)$$

و یا (۲)

$$\frac{v dv}{dx} = a(v) \quad \text{و یا (۲)}$$

$$\int \frac{v dv}{a(v)} = x + C_5 \quad (۱۳-۴)$$

شکل ۴-۴ فاصله t_1 و t_2 را بفواصل کوچک Δt تقسیم کرده تابع پلکانی بوجود می‌آوریم که در آن ارتفاع هر پله برابر شتاب متوسط \bar{a} در این فاصله است.

اکنون درباره انتگرال محدود صحبت می‌کنیم. فرض کنیم شتاب a تابعی از زمان و شکل ۴-۴ منحنی نمایش تغییرات شتاب بر حسب زمان است. فاصله زمانی بین t_1 و t_2 را به فواصل کوچک Δt تقسیم می‌کنیم. چنانکه از شکل پیداست یک تابع پلکانی بوجود می‌آید که ارتفاع هر پله در آن اندازه شتاب متوسط \bar{a} در فاصله زمانی Δt است. تغییر سرعت Δv در هر فاصله زمانی برابر است با حاصلضرب شتاب متوسط \bar{a} در فاصله زمانی Δt است یعنی:

$$\Delta v = \bar{a} \Delta t$$

این حاصلضرب از طرفی مساوی سطح مستطیل‌هایی است که یکی از آنها در شکل‌ها شور خورده است.

هرگاه v_1 سرعت در زمان t_1 و v_2 سرعت در زمان t_2 باشد تغییر سرعت کل در فاصله t_1 و t_2 برابر جمع تغییرات سرعت در فواصل Δt است پس داریم:

$$v_2 - v_1 = \sum \Delta v = \sum \bar{a} \Delta t$$

حاصل جمع $\sum \bar{a} \Delta t$ برابر سطح کل نوارها (سطح کل زیر منحنی تابع پلکانی) است. حال اگر Δt را کوچکتر و باز هم کوچکتر انتخاب کنیم بطوریکه $\Delta t \rightarrow 0$ تغییر سرعت برابر جمع اندازه‌های Δv است پس

$$v_2 - v_1 = \int_{t_1}^{t_2} a dt \quad (14-4)$$

یعنی تغییر سرعت در هر فاصله زمانی برابر سطح محصور بین منحنی شتاب - زمان و محور زمان است که بین خطوط قائم معرف زمان ابتدایی و انتهایی محصور باشد.

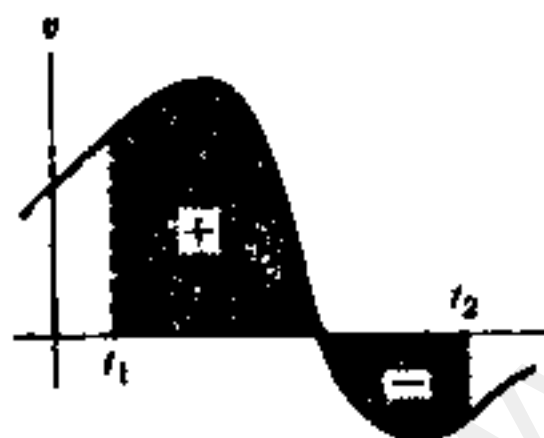
به همین ترتیب هر گاه منحنی تغییرات سرعت را نسبت بزمان رسم کنیم و فاصله زمانی بین t_1 و t_2 را به نوارهایی بعرض Δt تقسیم کنیم تابع پلکانی دیگری تشکیل میشود که ارتفاع هر نوار برابر سرعت متوسط v در آن فاصله است. تغییر مکان Δx در هر فاصله برابر حاصلضرب سرعت متوسط v در فاصله زمانی Δt است و تغییر مکان کل $x_2 - x_1$ در فاصله t_1 و t_2 برابر مجموع تغییر مکانها در هر فاصله Δt است یعنی

$$x_2 - x_1 = \sum \Delta x = \sum v \Delta t$$

و وقتی $\Delta t \rightarrow 0$ این مجموعه برابر انتگرال $v dt$ در فاصله t_1 و t_2 است و برابر است با سطح زیر منحنی سرعت - زمان لذا خواهیم داشت:

$$x_2 - x_1 = \int_{t_1}^{t_2} v dt \quad (15-4)$$

تغییر مکان در فاصله زمانی برابر سطح

محصور بین منحنی سرعت - زمان و محور زمان است که بین دو خط قائم معرف زمان ابتدایی و انتهایی محدود است.

این روش پیدا کردن تغییر مکان بیشتر در

مواردیکه جسم با سرعت کاملاً نامشخصی حرکت میکند (شکل ۴-۵) مفید است. جایجائی کل برابر

شکل ۴-۵ تغییر مکان کل در فاصله t_1 و t_2 برابر جمع جبری قسمت هاشور خورده بین منحنی و محور t است

جمع جبری سطح هاشور خورده واقع در فاصله t_1 و t_2 است. سطح واقع در بالای محور t مثبت و سطح واقع در پائین آن منفی است. (وقتی منحنی سرعت بالای محور t است جسم بطرف راست و وقتی زیر محور واقع است بطرف چپ حرکت میکند) ممکن است نتوانیم برای سرعت تابع جبری مشخص نوشته انتگرال آنرا حساب کنیم ولی میتوانیم منحنی را با دقت کافی روی کاغذ میلی متری رسم کرده سطح زیر منحنی را با شمردن مربع های کامل و برآورد اندازه مربع های ناقص واقع در زیر منحنی بدست آوریم.

براین اساس دستگاههایی میسازند که سرعت هواپیما و زیر دریائی را اندازه میگیرد.

با دستگاهی بنام شتاب سنج accelerometer شتاب لحظه‌ای هواپیما یا زیر دریایی را با استفاده از اصل جبر اندازه میگیرند عدد حاصل از این اندازه گیری را به Computer (ماشین حساب) میدهند و این دستگاه سرعت را در هر لحظه حساب کرده نشان میدهد اساس کار این ماشین حساب (که معمولاً الکترونیکی است) محاسبه سطح زیر منحنی $a-t$ است. ماشین حساب دیگری اعداد حاصل از ماشین حساب اول را دریافت کرده مسافت را که سطح زیر منحنی $v-t$ است اندازه میگیرد.

هرگاه شتاب بصورت تابعی از x مشخص باشد بطریق زیر عمل میکنیم: تغییر سرعت در فاصله Δx برابر است با:

$$\Delta v = \bar{a} \Delta x$$

اما چون $\Delta x = \bar{v} \Delta t$ پس خواهیم داشت $\Delta t = \frac{\Delta x}{\bar{v}}$ و از آنجا خواهیم داشت:

$$\bar{v} \Delta v = \bar{a} \Delta x \quad \text{و یا} \quad \Delta v = \bar{a} \frac{\Delta x}{\bar{v}}$$

هرگاه مجموعه طرفین رابطه فوق را در فاصله معینی حساب کنیم داریم $\Sigma \bar{v} \Delta v = \Sigma \bar{a} \Delta x$ هرگاه Δx و Δv بسمت صفر میل کنند مجموعه فوق را بصورت انتگرال درآمده فرمول زیر بدست میآید:

$$\int_{v_1}^{v_2} v dv = \int_{x_1}^{x_2} a dx \quad (16-4)$$

همین فرمول را از فرمول ۸-۴ که قبلاً بیان شد نیز میتوان بصورت زیر نتیجه گرفت

$$v dv = a dx$$

و اگر از طرفین انتگرال بگیریم همان فرمول ۱۶-۴ بدست میآید: انتگرال فرمول ۱۶-۴ بشرطی قابل حل است که a بصورت تابعی از x مشخص باشد. انتگرال سمت چپ همیشه قابل حل است و میتوان فرمول ۱۶-۴ را بصورت زیر نوشت:

$$\frac{1}{2} v_2^2 - \frac{1}{2} v_1^2 = \int_{x_1}^{x_2} a dx \quad (17-4)$$

۶-۴، حرکت متشابه تغییر

ساده‌ترین حرکت متغیر حرکتی است که شتاب آن ثابت باشد و حرکت متشابه تغییر نامیده میشود. وقتی مقاومت هوا ناچیز باشد جسمی که در نزدیکی زمین آزادانه ساقط شود

شتاب تقریباً ثابتی دارد. همچنین وقتی سرعت اتومبیلی زیاد یا کم میشود شتاب آن تقریباً ثابت و بالا اقل با تقریب اول ثابت است. هرگاه $a = a(t) = ct$ باشد از فرمول ۹-۴ نتیجه میشود

$$v = \int a(t)dt + C_1 = a \int dt + C_1 = at + C_1$$

با آنکه در انتگراسیون در ریاضیات مقدار C_1 کاملاً اختیاری است در فیزیک باید C_1 را طوری انتخاب نمود که با مسئله مورد نظر ما تطبیق کند. معمولاً برای این است که بجای C_1 سرعت اولیه یعنی v_0 (سرعت در لحظه $t = 0$) قرار میدهند. v_0 را از این جهت سرعت اولیه مینامند که وقتی $t = 0$ یعنی لحظه شروع حرکت است $v = v_0$ خواهد بود. هرگاه $C_1 = v_0$ اختیار شود خواهیم داشت:

$$v = v_0 + at \quad (۱۸-۴)$$

حال سرعت بصورت تابع $v = v(t) = at + v_0$ مشخص شده است. بنابر فرمول ۱۰-۴ داریم

$$\begin{aligned} x &= \int v(t)dt + C_2 = \int (v_0 + at)dt + C_2 = v_0 \int dt + a \int t dt + C_2 \\ &= v_0 t + \frac{1}{2} at^2 + C_2 \end{aligned}$$

C_2 مقدار ثابت انتگراسیون دوم است. هرگاه در لحظه $t = 0$ مختصات متحرک x_0 باشد میتوان نوشت:

$$x = x_0 + v_0 t + \frac{1}{2} at^2 \quad (۱۹-۴)$$

میتوان شتاب را بصورت تابع $a = a(x) = ct$ نوشت در این صورت بنابر فرمول ۱۱-۴ داریم:

$$\int v dv = \int a(x) dx + C_3 = a \int dx + C_3 \quad \text{و} \quad \frac{v^2}{2} = ax + C_3$$

هرگاه v_0 سرعت جسم در وضع $x = x_0$ باشد خواهیم داشت:

$$C_3 = \frac{v_0^2}{2} - ax_0$$

$$\frac{v^2}{2} = ax + \frac{v_0^2}{2} - ax_0$$

$$v^2 = v_0^2 + 2a(x - x_0) \quad (۲۰-۴)$$

چنانکه دیده میشود v بصورت تابعی از x بیان شده است. فرمول اخیر را میتوان از حذف t بین فرمول‌های ۱۸-۴ و ۱۹-۴ نیز بدست آورد.
پس وقتی داشته باشیم:

$$a = a(t) = a(x) = ct$$

خواهیم داشت:

$$v = v(t) = v_0 + at \quad (18-4)$$

$$x = x(t) = x_0 + v_0 t + \frac{1}{2} at^2 \quad (19-4)$$

$$v = v(x) = \sqrt{v_0^2 + 2a(x - x_0)}$$

و یا:

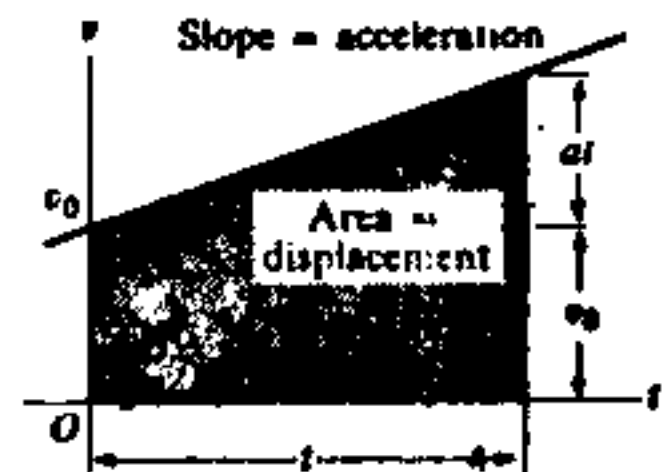
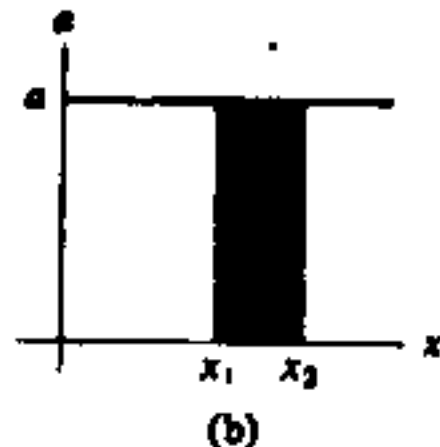
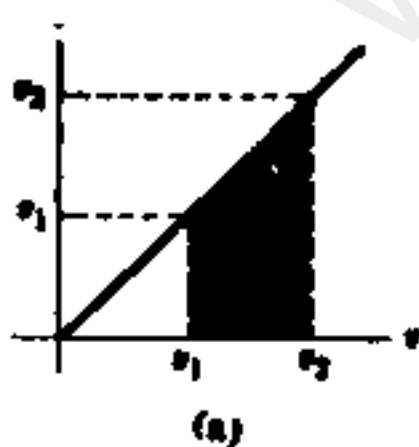
$$v^2 = v_0^2 + 2a(x - x_0) \quad (20-4)$$

این معادلات را معادلات حرکت متشابه‌التغییر مینامند و میتوان آنها را با استفاده از انتگرال محدود نیز بدست آورد هرگاه در فرمول ۱۴-۴ فرض کنیم $t_1 = 0$ و $t_2 = t$ و $v_1 = v_0$ و $v_2 = v$ و a ثابت باشد خواهیم داشت:

$$v - v_0 = at$$

که همان فرمول ۱۸-۴ است. همچنین از فرمول ۱۸-۴ نتیجه میشود

$$x - x_0 = \int_0^t (v_0 + at) dt = v_0 t + \frac{1}{2} at^2$$

شکل ۲-۴ (a) یعنی $\int_{v_1}^{v_2} v dv$ برابر است با سطح زیر منحنی

شکل ۳-۴ منحنی سرعت - زمان حرکت متشابه‌التغییر

(b) یعنی $\int_{x_1}^{x_2} a dx$

که همان فرمول ۱۹-۴ است. از فرمول ۱۶-۴ نتیجه میشود.

$$\frac{1}{2}v^2 - \frac{1}{2}v_0^2 = a(x - x_0)$$

که همان فرمول ۲۰-۴ است.

میتوان بکمک منحنی نیز معادلات حرکت متشابه‌التغییر را بدست آورد. ابتدا منحنی سرعت - زمان را مطابق شکل ۶-۴ رسم میکنیم v_0 سرعت در لحظه $t = 0$ است. شتاب برابر شیب منحنی $v-t$ است و اگر شتاب ثابت باشد پس شیب منحنی، ثابت و منحنی، خط مستقیمی خواهد بود که شیب آن a است. صورت کلی معادله خط مستقیم $y = mx + b$ است که در این حالت بصورت زیر درمیآید:

$$v = at + v_0$$

تغییر مکان جسم برابر سطح زیر منحنی سرعت است. در شکل ۶-۴ این سطح برابر مجموع سطح یک مستطیل و یک مثلث است. سطح مستطیل $v_0 t$ و سطح مثلث $\frac{1}{2} \times t \times at = \frac{1}{2} at^2$ است. پس تغییر مکان برابر است با:

$$x - x_0 = v_0 t + \frac{1}{2} at^2$$

بنابر فرمول ۱۶-۴ سطح زیر منحنی $v-v$ برابر سطح زیر منحنی $x-a$ است

چنانکه در شکل ۷-۴ نشان داده شده است سطح زیر منحنی (a) برابر $\frac{1}{2}v_2^2 - \frac{1}{2}v_1^2$ و سطح زیر منحنی (b) وقتی $a = ct$ باشد، برابر $a(x_2 - x_1)$ است پس خواهیم داشت:

$$\frac{1}{2}v_2^2 - \frac{1}{2}v_1^2 = a(x_2 - x_1)$$

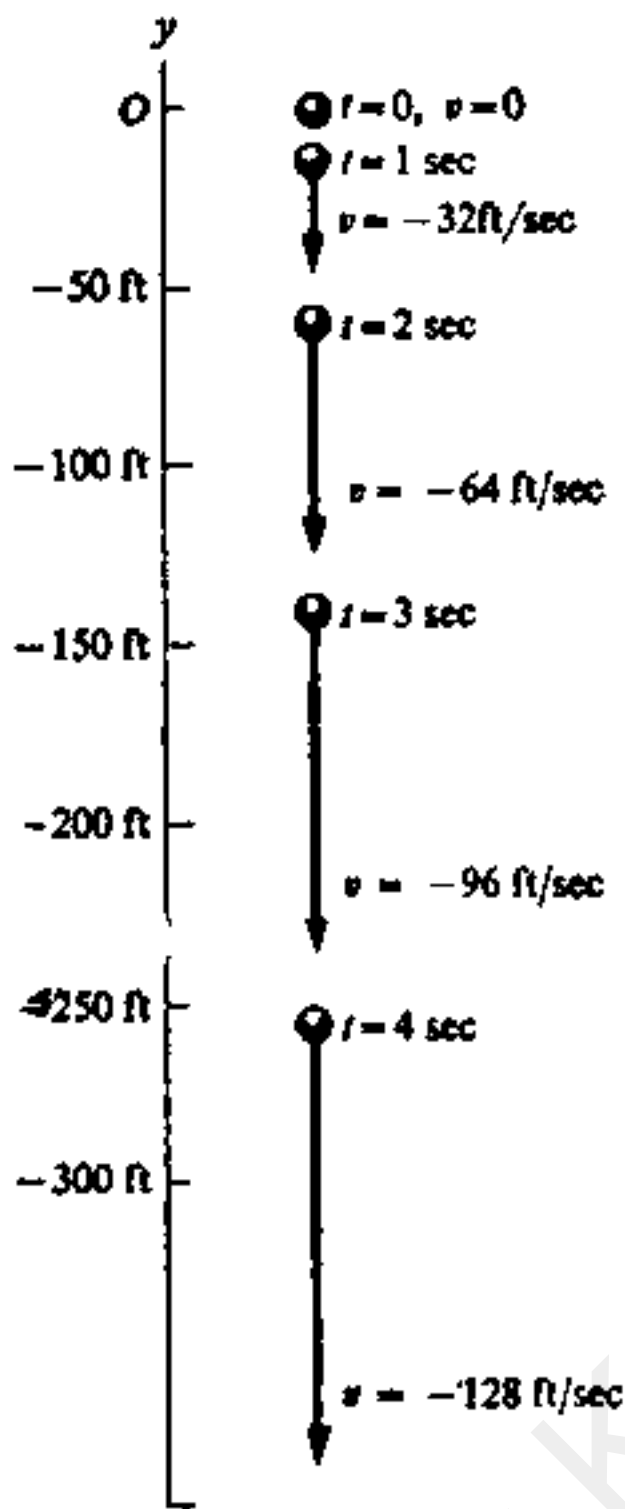
۷-۴، سقوط آزاد

بهترین مثال برای حرکتی که شتاب آن تقریباً ثابت باشد شتاب جسمی است که آزادانه ساقط میشود. وقتی مقاومت هوا وجود نداشته باشد مشاهده میشود که تمام اجسام صرف نظر از وزن و ابعاد با شتاب مساوی بزمین سقوط می‌کنند و هر گاه مسافت سقوط خیلی زیاد نباشد اندازه شتاب در سراسر مدت سقوط ثابت میماند. در این مورد از مقاومت هوا و از تغییر شتاب ثقل بر حسب ارتفاع صرف نظر شده است. چنین حرکت ایده‌آلی را اصطلاحاً سقوط آزاد گویند در حالیکه ممکن است جسم در قسمتی از مسیر خود سقوط نکرده بلکه بالا رود.

شتاب جسمی را که سقوط آزاد میکند شتاب ثقل مینامند و آنرا با حرف g نشان میدهند در نزدیکی سطح زمین اندازه آن برابر 32 ft/sec^2 یا 9.8 m/sec^2 یا 980 cm/sec^2 است.

اندازه دقیق تر آن و نیز تغییرات جزئی آن بر حسب تغییر ارتفاع و عرض جغرافیائی بعداً مورد بحث قرار خواهد گرفت.

مقدار g را گاهی اوقات بملط «نیروی ثقل» و یا «ثقل» مینامند. «ثقل» پدیده است نه کهیت و «نیروی ثقل» نیروئی است که از طرف زمین بر اجسام وارد میشود و «وزن» نامیده میشود. « g » شتابی است که در اثر نیروی جاذبه در اجسام ایجاد میشود.

مثال ۱- جسمی از حالت سکون آزادانه ساقط میشود. وضع و سرعت آنرا پس از گذشت ۱ و ۲ و ۳ و ۴ ثانیه حساب کنید. نقطه شروع حرکت را مبدأ، محور قائم را محور y ها و روپبالا را جهت مثبت فرض میکنیم: مختصات اولیه y_0 و سرعت اولیه v_0 هر دو صفراند شتاب روپپائین و بنا بر این منفی است پس داریم:

$$a = -g = -32 \text{ ft/sec}^2$$

از فرمول های ۱۸-۴ و ۱۹-۴ نتیجه میشود

$$y = v_0 t + \frac{1}{2} a t^2 = 0 - \frac{1}{2} g t^2 = -16 \frac{\text{ft}}{\text{sec}^2} \times t^2$$

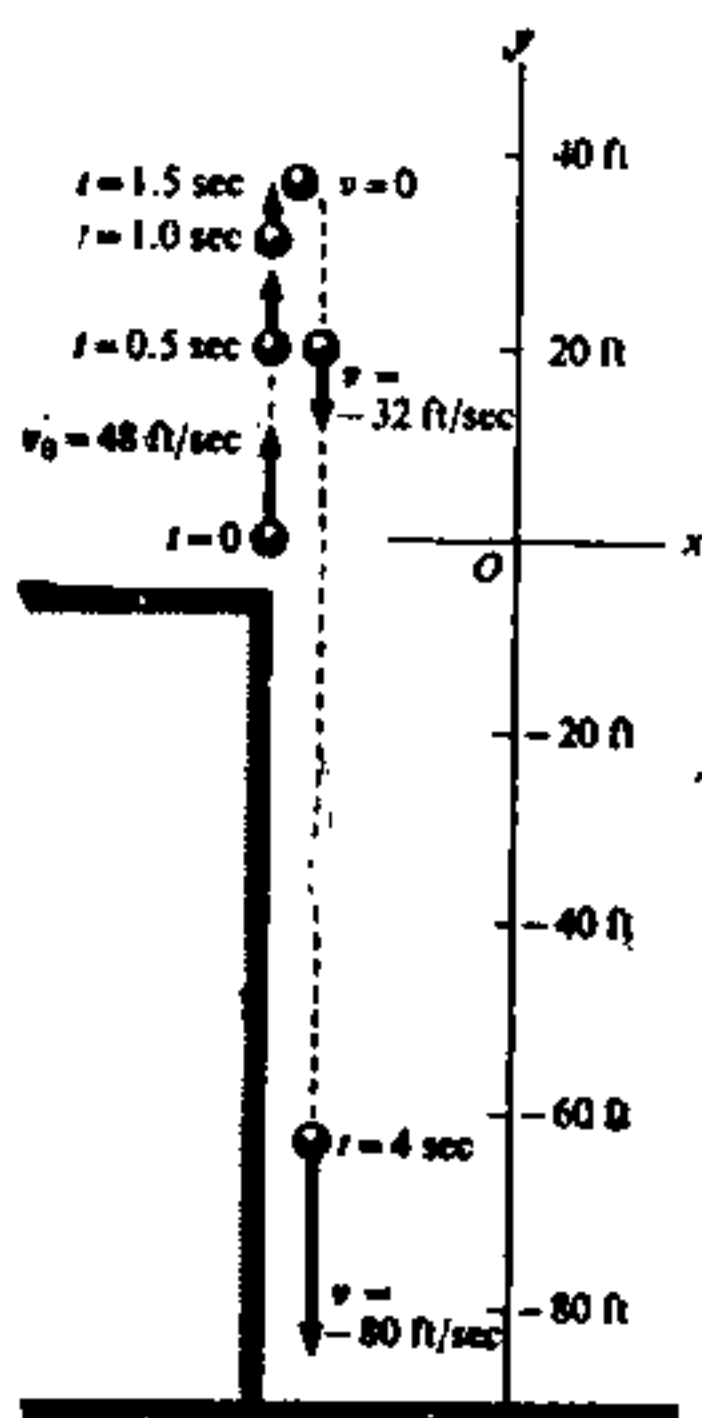
$$v = v_0 + a t = 0 - g t = -32 \frac{\text{ft}}{\text{sec}^2} \times t$$

هر گاه $t = 1 \text{ sec}$ باشد داریم:

$$y = -16 \frac{\text{ft}}{\text{sec}^2} \times 1 \text{ sec}^2 = -16 \text{ ft}$$

$$v = -32 \frac{\text{ft}}{\text{sec}^2} \times 1 \text{ sec} = -32 \text{ ft/sec}$$

شکل ۴-۸ وضعیت و سرعت جسمیکه سقوط آزاد میکند

شکل ۹-۴ وضع و سرعت جسمی که روپبالا پرتاب شده است

بنابر این جسم $16ft$ پایین‌تر از مبدأ است (y منفی است) و سرعت آن روپایین (v منفی است) و برابر $32ft/sec$ است. مختصات جسم و سرعت آن در زمانهای ۲ و ۳ و ۴ ثانیه نیز به‌همین طریق محاسبه میشوند نتایج این محاسبات در شکل ۸-۴ نشان داده شده است.

مثال ۴- از بالای ساختمان مرتفعی توپی

با سرعت $48ft/sec$ طرف بالا و در امتداد قائم پرتاب میشود. توپ بالا رفته و سپس روپایین شروع به سقوط میکند. (ش ۹-۴ خط نقطه‌چین مسیر واقعی جسم نیست) پیدا کنید. (a) وضع و سرعت توپ را یک ثانیه و چهار ثانیه پس از پرتاب. (b) سرعت آنرا وقتی $20ft$ بالاتر از نقطه پرتاب واقع است. (c) توپ حداکثر تا چه ارتفاعی بالا میرود و زمان رسیدن به این ارتفاع چه اندازه است. نقطه پرتاب را مبدأ، امتداد قائم را محور y ها و جهت مثبت را روپبالا انتخاب کنید.

مختصات اولیه، $y_0 = 0$ سرعت اولیه $v_0 = +48ft/sec$ و شتاب $a = -32ft/sec^2$ است

بنابراین سرعت در هر لحظه برابر است با:

$$v = v_0 + at = 48ft/sec - 32ft/sec^2 \times t \quad (21-4)$$

و مختصات جسم در هر زمان برابر است با:

$$y = v_0 t + \frac{1}{2} at^2 = 48ft/sec \times t - 16ft/sec^2 \times t^2$$

و سرعت در هر وضع عبارتست از:

$$v^2 = v_0^2 + 2ay = (48ft/sec)^2 - 64ft/sec^2 \times y \quad (22-4)$$

(a) وقتی $t = 1sec$ باشد داریم:

$$y = +22ft \quad v = +16ft/sec$$

توپ ۳۲ فوت بالای نقطه پرتاب است (y مثبت است) و سرعت آن رو به بالا و برابر ۱۶ ft/sec است (سرعت مثبت است) و وقتی $۱ - ۴ \text{ sec}$ باشد $y = -۶۴ \text{ ft}$ و $v = -۸۰ \text{ ft/sec}$ است در این حال توپ ۶۴ ft زیر نقطه پرتاب است (y منفی است) و سرعت آن رو پائین (سرعت منفی است) و برابر است با ۸۰ ft/sec توجه کنید که لازم نیست حتماً ابتدا ارتفاع ماکزیموم و زمان رسیدن باین ارتفاع را بدست آوریم. معادله حرکت وضع و سرعت جسم را مستقیماً و در هر حال مشخص میکند خواه جسم بطرف بالا حرکت کند و خواه بطرف پائین. (۱) وقتی توپ در ارتفاع ۲۰ ft بالای مبدأ پرتاب است داریم:

$$y = +۲۰ \text{ ft}$$

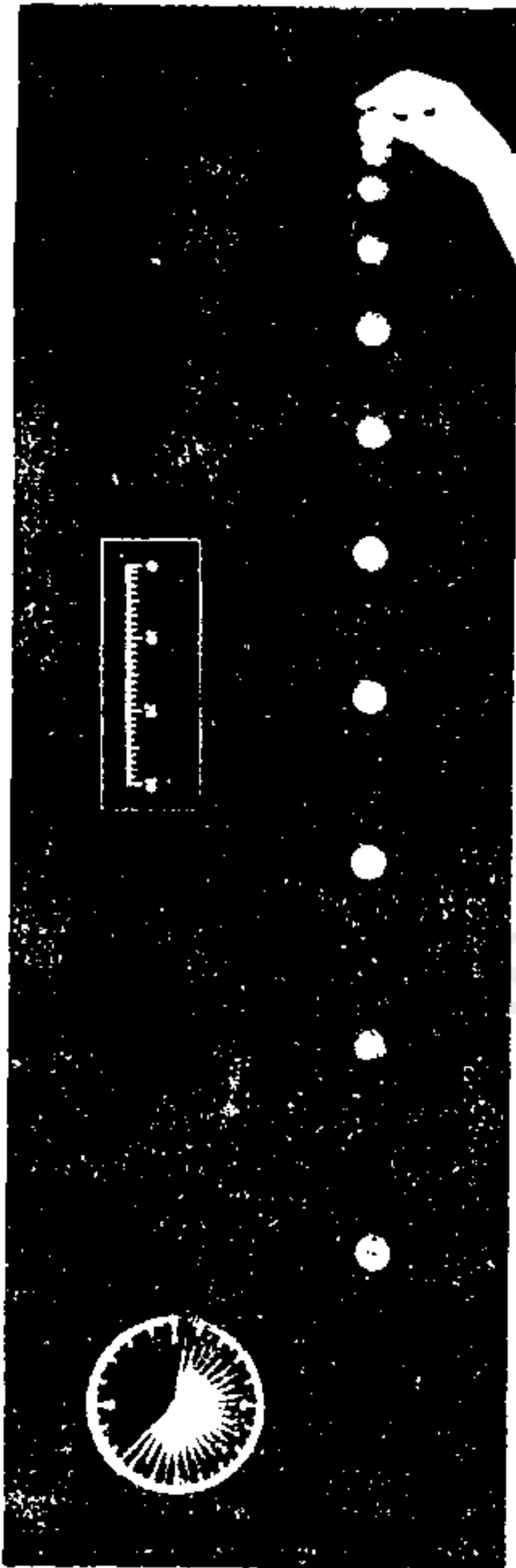
و $v = \pm ۳۲ \text{ ft/sec}$ ، $a = -۳۲ \text{ ft/sec}^2$ توپ از این نقطه دوبار عبور میکند یکی موقع بالارفتن و دیگری هنگام پائین آمدن و چنانکه می بیند جواب سرعت $\pm ۳۲ \text{ ft/sec}$ است. سرعت در موقع بالارفتن مثبت و در موقع پائین آمدن منفی است. (۲) در بالاترین نقطه سرعت برابر صفر میشود و از آنجا:

$$y = +۳۶ \text{ ft}$$

اکنون میتوان زمان را از فرمول ۴-۲۱ با قرار دادن $v = ۰$ در فرمول بدست آورد و یا در فرمول ۴-۲۲ مقدار y را برابر ۳۶ ft قرار داد. از حل دو معادله خواهیم داشت:

$$t = ۱/۵ \text{ sec}$$

شکل ۴-۱۰ از عکس برداری سریع و متوالی

شکل ۴-۱۰ عکس برداری های متوالی از جسمی که در حال سقوط است

از جسمی که در حال سقوط است بدست آمده است. این عکس بادستگاهی که توسط Dr. Harold E. Edgerton ساخته شده برداشته شده است. تعداد دفعاتی که منبع خاموش و روشن میشود قابل کنترل و زمان روشن شدن جسم بسیار کوتاه (چند میلیونیم ثانیه) است بطوریکه عکس، مات و مبهم نیست. در تمام مدت حرکت دهانه دوربین باز است و هر وقت منبع روشن میشود گلوله را در هر وضعی که هست روشن میکند و اثر آن بر فلام برجای میماند. فواصل زمانی خاموش و روشن شدن منبع مساوی است و میتوان هر یک از آنها را Δt فرض نمود. فواصل اوضاع مختلف تصویر بر روی فیلم متناسب با سرعت گلوله است زیرا زمان رسیدن گلوله از یک وضع بوضع بعدی ثابت بوده است. چنانکه سرعت ثابت بود، میبایست فواصل اوضاع مختلف تصویر گلوله مساوی باشد و ازدیاد دائمی آن دلیل بر این است که سرعت گلوله دائماً در حال افزایش بوده است. هر گاه دو فاصله متوالی را باهم مقایسه کنیم ملاحظه میکنیم که ازدیاد سرعت در دو فاصله زمانی متوالی تقریباً ثابت مانده است. یعنی گلوله با سرعت ثابت سقوط کرده است

۴-۸، حرکت مستقیم الخط باشتاب متغیر

حرکت اتومبیل و هواپیما در لحظات اول شروع حرکت و نیز سقوط آزاد اجسام نمونه‌هایی از حرکت باشتاب ثابت هستند اما موارد مهمی وجود دارد که شتاب حرکت، متغیر است و باید بتوان این نوع حرکات را مورد مطالعه قرار داد. مثلاً فرض کنید جسمی در جهت مثبت محور x ها در حرکت است و شتاب آن متناسب ولی مختلف علامه با سرعت آن است. در چنین حرکتی داریم:

$$a = -kv$$

که در آن k ضریبی است ثابت. هر گاه تندی اولیه v_0 باشد، فاصله و تندی چه نوع تغییری نسبت بزمان دارند. چون $a = \frac{dv}{dt}$ است پس داریم:

$$\frac{dv}{dt} = -kv \quad \text{و یا} \quad \frac{dv}{v} = -k dt$$

چون وقتی $t = 0$ است $v = v_0$ است پس

$$\int_{v_0}^v \frac{dv}{v} = -k \int_0^t dt$$

نتیجه محاسبه این انتگرال بصورت زیر است :

$$\ln \frac{v}{v_0} = -kt$$

که ممکن است بصورت زیر نوشته شود :

$$v = v_0 e^{-kt} \quad (23-3)$$

دیده میشود که سرعت تابع نمایی و نزولی زمان است. منحنی‌های نمایی در فیزیک زیاد دیده میشوند. کاهش عمل رادیو اکتیویته اجسام رادیو اکتیو، خالی شدن خازن و استهلاك امواج صوتی و نوسانهای الکتریکی همه توابع نمایی زمان هستند. برطبق فرمول ۳-۲۳ پس از زمان بینهایت سرعت جسم بصفر میرسد.

برای پیدا کردن راه طی شده بجای v اندازه آن $\frac{dx}{dt}$ را قرار میدهم یعنی خواهیم

داشت :

$$\frac{dx}{dt} = v_0 e^{-kt}$$

چون بازاء $t=0$ داریم $x=0$ لذا خواهیم داشت :

$$\int_0^x dx = v_0 \int_0^t e^{-kt} dt$$

و :

$$x = -\frac{v_0}{k} \left[e^{-kt} \right]_0^t$$

$$x = \frac{v_0}{k} \left[1 - e^{-kt} \right] \quad (24-3)$$

از فرمول اخیر پیداست که با وجود آنکه پس از زمان بینهایت سرعت جسم بصفر میرسد

ولی در همین فاصله زمان بینهایت جسم فقط مسافت محدود $\frac{v_0}{k}$ را طی خواهد کرد.

در انتهای همین فصل و فصل پنجم نمونه‌های دیگری از حرکت با شتاب متغیر مورد

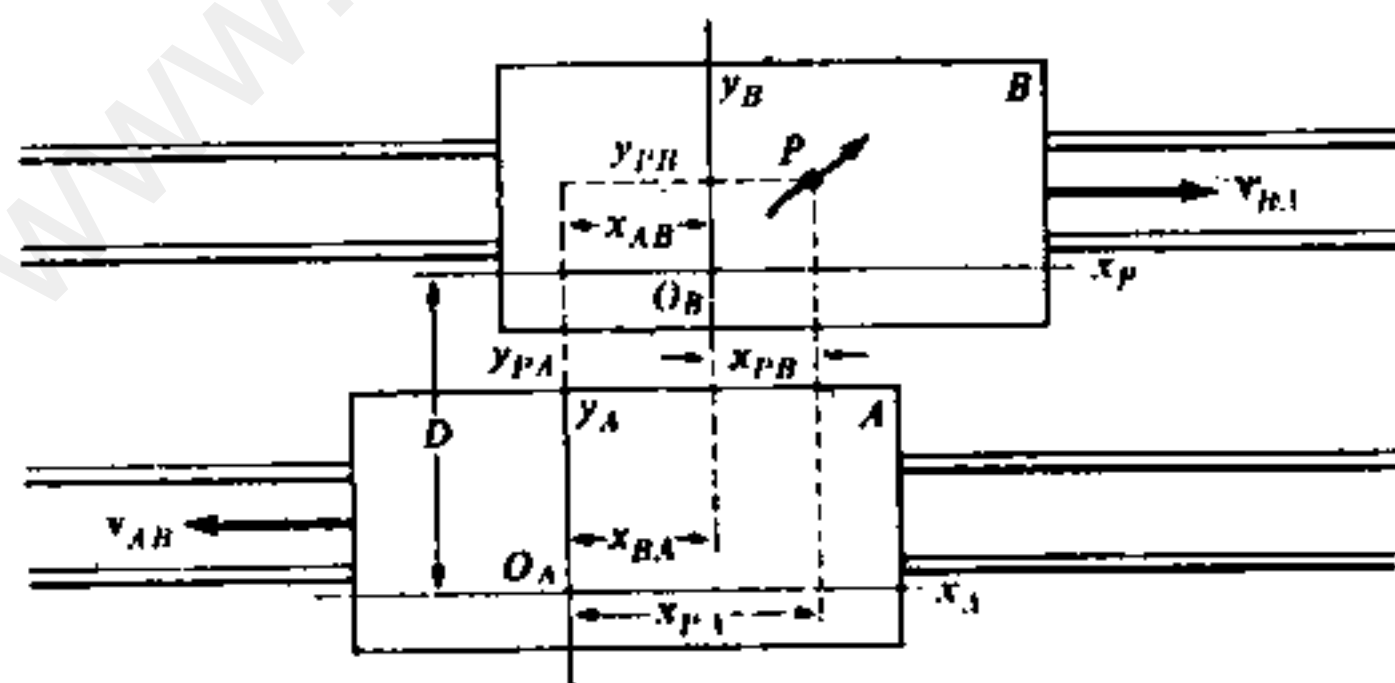
بحث قرار خواهد گرفت.

۹-۴ ، سرعت نسبی

وضع، سرعت و شتاب يك جسم را فقط میتوان نسبت به نقطه معینی مشخص نمود . ممکن است مبده نیز خود نسبت به مبده دیگر در حرکت باشد و قس علیهذا . وقتی میگوئیم «سرعت اتومبیل» منظور ما سرعت اتومبیل نسبت به دستگاه مختصاتی است که بسطح زمین چسبیده و با زمین در حرکت است . اما میدانیم زمین نسبت به خورشید و خورشید نیز نسبت به سایر ستارگان در حرکت است .

اصول نسبیت که توسط اینشتین و دیگران بیان و کامل شده است بیشتر باین مطلب توجه دارد که حرکت يك نقطه مادی را نسبت به دو دستگاه مختصات که خود نسبت بهم در حرکت اند مورد بحث قرار دهد . دامنه این بحث وسیعتر از آن است که به گفتار همه حرکت ها نسبی هستند ، محدود شود چه نسبی بودن حرکت مطلب بسیار ساده ایست که با مطالعه بسیار مختصری در مقدمات مکانیک بسادگی قابل فهم است .

برای سهولت فهم، فرض کنیم دو اتومبیل شکل ۴-۱۱ روی مسیرهای موازی حرکت کنند و بهر يك از آنها دستگاه مختصات متعامد x و y وصل باشد اتومبیل B نسبت به A بطرف راست و اتومبیل A نسبت به B بطرف چپ حرکت میکنند در لحظه $t = 0$ مبده های O_B و O_A مقابل یکدیگر اند . پس از زمان t همانطور که در شکل نشان داده شده است O_B در طرف راست O_A و O_A در طرف سمت چپ O_B قرار دارد . واضح است که فاصله O_A از O_B همان فاصله O_B از O_A است .

شکل ۴-۱۱ دو اتومبیل A و B با سرعت های نسبی $V_{AB} = V_{BA}$ در حرکت اند

مختصات مبده O_B نسبت به دستگاه مختصات متصل به اتومبیل A را به x_{BA} نشان داده مختصات O_A را نسبت به دستگاه مختصات متصل به B به x_{AB} نشان می دهیم واضح

است که :

$$x_{AB} = -x_{BA}$$

سرعت جسم B نسبت به A نسبت تغییرات x_{AB} به زمان و سرعت جسم A نسبت به B نسبت تغییرات x_{BA} بزمان است یعنی :

$$v_{BA} = \frac{dx_{BA}}{dt} \quad , \quad v_{AB} = \frac{dx_{AB}}{dt}$$

چون داریم $x_{AB} = -x_{BA}$ بنابراین داریم :

$$v_{BA} = -v_{AB}$$

سرعت های نسبی v_{BA} و v_{AB} با بردارهای مساوی و مختلف‌الجهت در شکل ۱۱-۴ نشان داده شده است.

توجه داشته باشید که مادرباره سرعت های A و B نسبت بزمین صحبتی نمی‌کنیم . فاصله x_{AB} در کلیه حالات زیر افزایش می‌یابد. A نسبت بزمین ثابت و B بطرف راست حرکت میکند. B نسبت بزمین ثابت و A بطرف چپ حرکت میکند. A و B نسبت بزمین در دو جهت مخالف حرکت میکنند. A و B هردو بطرف راست حرکت میکنند ولی سرعت B نسبت بزمین بیشتر از سرعت A نسبت بزمین است. میتوان A و B را دو ایستگاه فضائی فرض نمود که از همه دستگاه های مختصات معمولی بینهایت دور باشند . در همه احوال آنچه مورد نظر ما است سرعت نسبی دو جسم است .

اکنون جسم p در شکل ۱۱-۴ را در نظر بگیرید مختصات x آن در دستگاه B برابر x_{PB} است. مختصات آن در دستگاه متصل به A برابر است با :

$$x_{PA} = x_{PB} + x_{BA} \quad (۲۶-۴)$$

هر گاه بجای x_{BA} اندازه مساوی آن یعنی $-x_{AB}$ قرار داده x_{PB} را بدست آوردیم :

$$x_{PB} = x_{PA} + x_{AB}$$

دیدیم میشود که هر گاه جای اندیس A و B را عوض کنیم فرمول ۲۶-۴ بفرمول فوق تبدیل میشود و باید همچنین باشد زیرا اساساً فرقی بین A و B نیست . هر گاه سرعت v_{BA} ثابت باشد در این صورت داریم :

$$x_{BA} = v_{BA} \times t$$

و :

$$x_{PA} = x_{PB} + v_{BA} \times t \quad (۲۷-۴)$$

در شکل ۱۱-۴ برای واضح شدن محورهای x ها در دو سیستم بفاصله D از یکدیگر رسم شده‌اند. برای سهولت فرض کنیم محورهای x ها وابسته به رددو اتومبیل در سطح بالایی این اتومبیل‌ها در یک سطح و منطبق بر هم قرار گرفته باشند در اینصورت مختصات y نقطه مادی P در رددو دستگاه یکی است و هر گاه این نقطه بالای سطح xy قرار داشته باشد z آن نیز در رددو سیستم یکی خواهد بود.

معادلاتی که بتواند رابطه‌ای بین مختصات یک حادثه در دو دستگاه مختصات مذکور بیان کند بنام معادلات انتقال گالیله - نیوتون نامیده میشوند زیرا دو دستگاه مختصات A و B با سرعت ثابت نسبت بهم در حرکت‌اند. در چنین دستگاهی :

$$t_A = t_B \quad (۲۸-۴)$$

خواهد بود زیرا نیوتون معتقد بود که گذشت زمان برای کلیه دستگاههای مختصات یکسان است و این اولین اختلاف اساسی بین نظریه نسبی عمومی و مکانیک کلاسیک است. حال فرض کنیم P نسبت به اتومبیل B در حرکت است مؤلفه سرعت آن در امتداد

محور x ها نسبت به B برابر $\frac{dx_{PB}}{dt}$ است هر گاه از فرمول ۲۶-۴ نسبت به t مشتق

بگیریم سرعت نسبت به A یا $\frac{dx_{PA}}{dt}$ چنین بدست می‌آید :

$$\frac{dx_{PA}}{dt} = \frac{dx_{PB}}{dt} + \frac{dx_{BA}}{dt}$$

$$(v_{PA})_x = (v_{PB})_x + v_{BA} \quad (۲۹-۴)$$

چون مختصات y و z در رددو دستگاه یکی هستند مؤلفه سرعت در امتداد محور y و z ها در رددو دستگاه یکی است.

نحوه اندیس گذاری کمی مشکل است ولی چاره‌ای نیست زیرا ناچاریم سرعت جسمی را (نقطه مادی P) نسبت به مبده مختصاتی (A یا B) و در جهت معینی (x یا y یا z) مشخص کنیم بنابراین ناچاریم سه اندیس برای v بگذاریم.

در آنچه گفتیم حرکت نسبی دستگاه فقط در امتداد محور x ها صورت می‌گیرد.

سرعت نسبی v_{BA} در فرمول ۴-۲۹ نیز مؤلفه سرعت در امتداد همین محور است. هر گاه سرعت نسبی دستگاه نسبت به محورها (امتداد محورها همیشه موازی یکدیگر باقی می‌مانند) در جهت دلخواه باشند، سرعت نسبی v_{BA} سه مؤلفه در امتداد سه محور x و y و z خواهد داشت و سه معادله نظیر فرمول ۴-۲۹ برای سه مؤلفه سرعت وجود دارد. میتوان يك معادله برداری نوشت که هر سه فرمول مذکور سه مؤلفه آن باشند این معادله چنین است.

$$\boxed{v_{PA} = v_{PB} + v_{BA}} \quad (4-30)$$

این معادله، معادله برداری سرعت نقطه مادی A است و بموجب آن سرعت نقطه p نسبت به A برابر جمع برداری سرعت این نقطه نسبت بدستگاه B و سرعت دستگاه B نسبت بدستگاه A است.

ترتیب قرار گرفتن اندیس‌ها در فرمول ۴-۳۰ را باروشی که به «قاعده domino» مشهور است در ذهن خود جایگزین میکنیم بدین ترتیب که میگوئیم اندیس دوم جزء اول با اندیس اول جزء دوم (در سمت راست فرمول) یکی است. اولین اندیس جزء اول سمت راست و آخرین اندیس جزء آخر این سمت بترتیب اندیس‌های اول و دوم سمت چپ را تشکیل میدهند. هر گاه تعداد دستگاه‌های مختصات بیش از دو باشد نیز میتوان از این قاعده استفاده نمود. فرض کنیم در شکل ۴-۱۱ جسم P باشد که بر سطح اتومبیل B می‌لغزد و F حشره کوچکی باشد که بر روی جسم P در حرکت است. سرعت حشره نسبت به A از رابطه زیر بدست می‌آید:

$$v_{FA} = v_{FP} + v_{PA} + v_{BA}$$

و هر گاه سرعت جسم A نسبت بزمین v_{AE} باشد، سرعت حشره نسبت به زمین چنین است.

$$v_{FE} = v_{FP} + v_{PB} + v_{BA} + v_{AE}$$

مثال ۱- اتومبیل A با سرعت 65 mi/hr نسبت بزمین در حرکت است مسیر حرکت افقی و مستقیم الخط است و موتورسیکلت B در همین امتداد و جهت با سرعت 80 mi/hr حرکت میکند. سرعت B نسبت به A چقدر است. هر گاه اندیس E سرعت نسبت بزمین را مشخص کند داریم:

$$v_{AE} = 65 \text{ mi/hr}$$

$$v_{BE} = 80 \text{ mi/hr}$$

ما میخواهیم v_{BA} را حساب کنیم.

از قاعده ترکیب سرعت‌ها نتیجه میشود :

$$v_{BA} = v_{BE} + v_{EA}$$

اما :

$$v_{EA} = -v_{AE}$$

بنابراین :

$$v_{BA} = v_{BE} - v_{AE} = 80 \text{ mi/hr} - 65 \text{ mi/hr} = 15 \text{ mi/hr}$$

موتورسیکلت با سرعت ۱۵ میل بر ساعت از اتومبیل جلومی‌افتد.

مثال ۲- هر گاه B جلو A می‌بود سرعت چه تغییری میکرد ؟

بطور کلی توجه داشته باشید که وضع نسبی در اندازه سرعت نسبی دو جسم بی‌تأثیر

است . سرعت جسم B نسبت به A باز هم $15 \text{ mi/hr} +$ است ولی اینک او جلو A قرار دارد.

مثال ۳- قطب‌نمای یک هواپیما نشان میدهد که امتداد آن رو به شمال‌ممتد است و سرعت

سنگ آن سرعت 120 mi/hr را نسبت به هوا نشان میدهد. هر گاه باد با سرعت 50 mi/hr از غرب به شرق بوزد سرعت هواپیما را نسبت به زمین بدست آورید .

اندیس A مربوط به هواپیما و اندیس B مربوط به باد و اندیس E مربوط به زمین

است خواهیم داشت :

$$v_{AB} = 120 \text{ mi/hr}$$

$$v_{BE} = 50 \text{ mi/hr} \text{ بطرف شرق}$$

میخواهیم اندازه و جهت v_{AE} را بدست آوریم.

$$v_{AE} = v_{AB} + v_{BE}$$

در شکل ۴-۱۲ سه سرعت فوق‌نشان داده شده است . از این شکل معلوم میشود که :

$$v_{AE} = 120 \text{ mi/hr} \text{ (بطرف شمال شرق } 22/5^\circ)$$

مثال ۴- هواپیما رو به چه جهت سمت بگیرد تا جهت حرکت آن رو به شمال باشد .

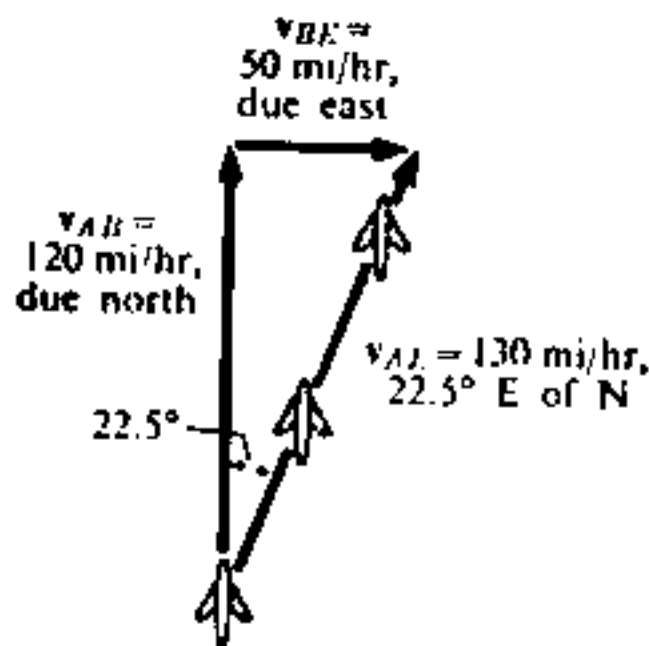
در اینحال سرعت آن نسبت به زمین چه اندازه است ؟ سرعت باد و سرعت نسبی هواپیما همان مقادیر مذکور در مثال قبل را دارا میباشند.

اکنون داریم :

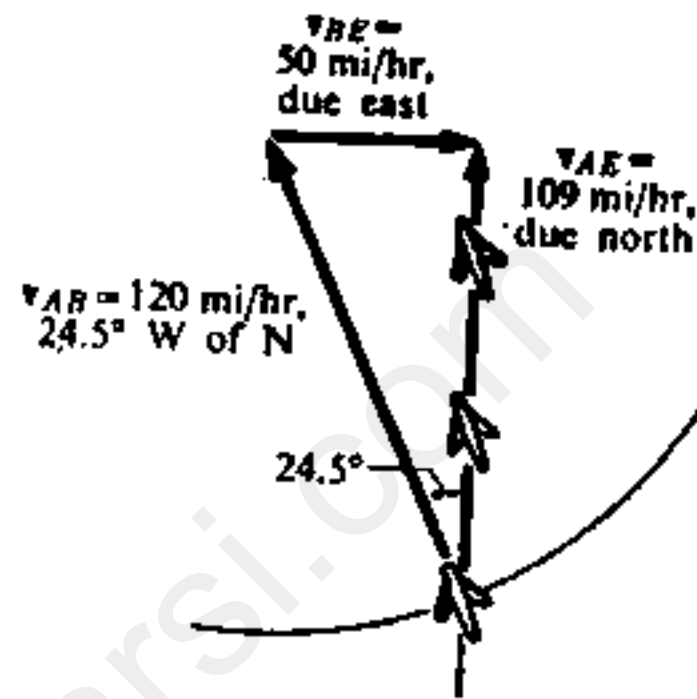
$$v_{AB} = 120 \text{ mi/hr} \text{ (جهت آن نامعلوم است)}$$

بطرف شرق $v_{BE} = 50 \text{ mi/hr}$

میخواهیم v_{AE} را که اندازه آن نامعلوم و جهت آن رو بشمال است تعیین کنیم (توجه داشته باشید که در این مثال و مثال قبل دو مجهول وجود دارد در مثال قبل دو مجهول عبارت بودند از اندازه و جهت v_{AE} در این مثال جهت v_{AB} و اندازه v_{AE} نامعلوم است.)

شکل ۱۲-۴

شکل ۱۳-۴

سه سرعت نسبی باید در معادله برداری زیر صدق کند :

$$v_{AE} = v_{AB} + v_{BE}$$

مسئله را بطریق زیر باروش ترسیم حل میکنیم. (شکل ۱۳-۴) ابتدا بردار v_{BE} را که اندازه و امتداد و جهت آن معلوم است رسم میکنیم و سپس از انتهای این بردار خط نامحدودی در امتداد v_{AE} رسم میکنیم. مبدأ v_{BE} را مرکز قرار داده بشعاع v_{AB} قوسی رسم میکنیم تا خط منطبق بر امتداد v_{AE} را قطع کند. از محل برخورد خط و قوس بردارهای v_{AB} و v_{AE} را رسم میکنیم. از محل مفاصل زاویه بدست میآید $v_{AE} = 109 \text{ mi/hr}$ و امتداد v_{AB} در امتداد 24.5° بطرف شمال غرب ممتد است. یعنی باید امتداد حرکت هواپیما 24.5° بطرف شمال غرب و اندازه سرعت آن برابر 109 mi/hr باشد.

۴-۱۰، نمایش ترسیمی حوادث نسبت بدستگاههای متحرک

میتوان حرکت يك نقطه مادی را نسبت بدو دستگاه مختصات که با سرعت ثابت نسبت بیکدیگر در حرکت اند در يك دیاگرام نشان داد. فرض کنیم سرعتها فقط در امتداد محورهای x ها وجود دارند. فهم این دیاگرام در بیان مقدمات نسبیت خاص Special relativity مورد استفاده قرار میگیرد.